KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 25 juli 2003

om behandling av lokaliseringsuppgifter i elektroniska kommunikationsnät vid tillhandahållande av nödsamtalstjänster som byggts ut med samtalslokalisering

[delgivet med nr K(2003) 2657]

(Text av betydelse för EES)

(2003/558/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSIONEN UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ([1]), särskilt artikel 19 i detta, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets beslut 91/396/EEG om införandet av ett gemensamt europeiskt larmnummer ([2]) skulle medlemsstaterna säkerställa att nummer 112 var infört som ett gemensamt europeiskt larmnummer i det allmänna telefonnätet senast den 31 december 1992 (fristen kunde under vissa omständigheter förlängas till den 31 december 1996).

(2) Enligt direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ([3]) skall operatörer av allmänna telefonnät (härefter kallade nätoperatörer) i den mån det är tekniskt genomförbart tillhandahålla de myndigheter som ansvarar för räddningstjänsten information om varifrån samtliga samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 kommer. Enligt direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ([4]) får den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät avseende vissa nummer åsidosätta skydd mot nummerpresentation och abonnenters eller användares tillfälliga vägran eller avsaknad av samtycke när det gäller behandling av lokaliseringsuppgifter, för organisationer som handhar nödsamtal och som av en medlemsstat erkänts som en sådan organisation, bland annat rättsvårdande myndigheter, ambulanscentraler och brandkårer, för att ta emot sådana samtal.

([1]) EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.
([2]) EGT L 217, 6.8.1991, s. 31.
([3]) EGT L 108, 24.4.2002, s. 31.
([4]) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

(3) Föreliggande rekommendation gäller visserligen utbyggnaden av 112-tjänsten med lokaliseringsuppgifter, men det är underförstått att även parallella inhemska larmnummer skall förbättras på samma sätt och enligt samma principer. Organisationer som driver privata teleanläggningar berörs inte av denna rekommendation.

(4) Ett framgångsrikt genomförande av E112-tjänsterna i hela gemenskapen förutsätter att förändringar och tidsscheman samordnas. Kommissionen inrättade i maj 2000 en samordningsgrupp för räddningstjänstens tillgång till lokaliseringsuppgifter (The Co-ordination Group on Access to Location Information by Emergency Services, nedan förkortat CGALIES) för samarbete mellan den offentliga och privata sektorn. I detta forum kan aktörer från olika sektorer diskutera och hitta lösningar för harmoniserat genomförande vid en lämplig tidpunkt.

(5) På rekommendationer från CGALIES bör nätoperatörer och tjänsteleverantörer använda göra sitt bästa för att fastställa och vidarebefordra bästa möjliga lokaliseringsuppgifter för alla 112-samtal.

(6) Vid införandet av E112-tjänsterna är principen om att alla gör sitt bästa att föredra framför fastställda specifikationer för lokaliseringen. Efter hand som alarmeringscentraler och räddningstjänster vänjer sig vid och lär sig hantera lokaliseringsuppgifter kommer deras krav att bli mera specifika. Lokaliseringstekniken kommer att utvecklas ytterligare, både vad gäller mobilnät och satellitsystem. Därför måste principen om att alla gör sitt bästa omprövas efter inledningsfasen.

(7) Det är viktigt att alla medlemsstater utvecklar gemensamma metoder och tekniska lösningar för E112-tjänsterna. De gemensamma tekniska lösningarna bör tas fram inom ramen för europeiska standardiseringsorganisationer. Detta kommer att förenkla införandet av E112, leda till driftskompatibla lösningar och sänka unionens kostnader för genomförandet.

(8) En harmoniserad lösning för hela Europa skall främja driftskompatibiliteten i avancerade säkerhetstillämpningar, t.ex. samtal från fordonsmonterade telematikterminaler med manuell eller automatisk uppringning. Sådana samtal kan innehålla även annan information, t.ex. antalet passagerare i bilen eller bussen, kompassriktning, signaler från kollisionssensorer, vilken typ av farligt gods som finns i lasten eller förarens och passagerarnas sjukdomshistoria. Genom den täta trafiken över de europeiska gränserna ökar behovet att ett gemensamt dataöverföringsprotokoll för att sådan information skall kunna komma alarmeringscentraler och räddningstjänster till handa utan risk för förvirring eller feltolkning.

(9) Formerna för hur operatörerna vidarebefordrar information till alarmeringscentralerna bör fastställas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt. Detta gäller även, i förekommande fall, kostnaderna.

(10) För att nödsamtalstjänster som byggts ut med lokaliseringsuppgifter skall kunna fungera måste nätoperatören fastställa uppringarens position och vidarebefordra den automatiskt till alarmeringscentraler som kan ta emot och använda lokaliseringsuppgifterna.

(11) Enligt direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) skall individens rätt till integritet och dataskydd respekteras, och för detta ändamål skall tillräckliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder införas. Direktivet medger dock att räddningstjänster använder sig av lokaliseringsuppgifter utan användarens samtycke. Medlemsstaterna skall bl.a. säkerställa att det finns öppna förfaranden som reglerar det sätt på vilket den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät och/eller en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst har möjlighet att åsidosätta en användares tillfälliga vägran eller avsaknad av samtycke när det gäller behandling av lokaliseringsuppgifter, för organisationer som handhar nödsamtal och som av en medlemsstat erkänts som en sådan organisation.

(12) Åtgärder som vidtas inom ramen för programmet för gemenskapsåtgärder till förmån för räddningstjänsten [1] bör bidra till att räddningstjänstens målsättningar integreras i gemenskapens övriga politikområden och åtgärder, och vara förenliga med andra gemenskapsåtgärder. Kommissionen kan därmed vidta gemenskapsåtgärder för att förbättra beredskapen hos organisationer som ingår i medlemsstaternas räddningstjänster, genom att höja deras förmåga att agera i nödlägen och förbättra teknik och metoder för ingripande och inledande av återställningsarbete omedelbart efter en nödsituation. Detta kan omfatta alarmeringscentralernas och räddningstjänsternas hantering och användning av lokaliseringsuppgifter som kommer med ett E112-samtal.

(13) För att uppnå de mål som uppställs i denna rekommendation behövs en fortlöpande dialog mellan nätoperatörer, tjänsteleverantörer, offentliga myndigheter och räddningstjänster.

(14) I sina rapporter om införandet av E112 bör de nationella myndigheterna ta upp tekniska hinder för införandet som drabbat enskilda kategorier av slutanvändare och de tekniska specifikationerna för hanteringen av nödsamtal från SMS eller andra telematiktjänster.

(15) De åtgärder som anges i denna rekommendation är i enlighet med det rådgivande yttrandet från den kommunikationskommitté som inrättas genom artikel 22 i direktiv 2002/21/EG.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Medlemsstaterna bör tillämpa följande villkor och principer för att tillhandahålla räddningstjänsten lokaliseringsuppgifter för alla samtal till det europeiska larmnumret 112.

2. I denna rekommendation avses med

a) *räddningstjänst*: ett organ som med medlemsstatens erkännande tillhandahåller omedelbar och snabb assistans i situationer där det finns ett direkt hot mot liv och lem, enskildas hälsa eller folkhälsan eller allmän säkerhet, enskild eller offentlig egendom eller miljön; assistansen kan även gälla andra situationer.

b) *lokaliseringsuppgifter*: i allmänna mobilnät: information som överförs och som anger geografisk position för användarens mobilterminal; i fasta allmänna nät: information om fysisk adress för nätanslutningspunkten.

c) *E112*: en alarmeringstjänst som nås via det enhetliga europeiska larmnumret 112, och som byggts ut med lokaliseringsuppgifter om den uppringande.

d) *alarmeringscentral*: en fysisk plats där nödsamtal tas emot under en offentlig myndighets ansvar.

[1] EGT L 327, 21.12.1999, s. 53.

3. Medlemsstaterna bör införa detaljerade bestämmelser för operatörer av allmänna nät. Punkterna 4–9 nedan bör ingå i dessa bestämmelser.

4. För varje samtal till det europeiska larmnumret 112 bör operatörer av allmänna telefonnät (nedan kallade nätoperatörer) så långt det är tekniskt genomförbart vidarebefordra bästa tillgängliga lokaliseringsuppgifter om den uppringande till alarmeringscentralen. Fram till dess att den granskning som avses i punkt 13 har avslutats kan det godtas att operatörerna bara tillhandahåller lokaliseringsuppgifter på begäran.

5. Operatörer av fasta allmänna telefonnät bör tillhandahålla installationsadressen för det nummer från vilket nödsamtalet kommer.

6. Nätoperatörer bör tillhandahålla lokaliseringsuppgifter på ett icke-diskriminerande sätt, och bör särskilt undvika att ge bättre information rörande egna abonnenter än rörande andra användare. I fråga om fasta nät hör de som använder telefonautomater till icke-abonnenterna. I fråga om mobilnät och mobila tillämpningar är s.k. roamers, dvs. besökande användare och, i lämpliga fall, de som använder mobilterminaler som inte kan identifieras med hjälp av abonnent- eller användarnumret icke-abonnenter.

7. Alla lokaliseringsuppgifter skall innehålla uppgifter om vilket nät samtalet kommer ifrån.

8. Nätoperatörer bör se till att lokaliseringsuppgifterna (t.ex. adresser) är korrekta och uppdaterade.

9. Vid alla nödsamtal där abonnent- eller användarnumret har identifierats bör nätoperatören kunna tillhandahålla alarmeringscentraler och räddningstjänster en möjlighet att uppdatera lokaliseringsuppgifterna genom en call back-funktion för att underlätta hanteringen av nödsituationen.

10. För att underlätta dataöverföring mellan operatörer och alarmeringscentraler bör medlemsstaterna uppmuntra användningen av en gemensam öppen gränssnittsstandard, särskilt för ett gemensamt dataöverföringsprotokoll, antagen av Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI), i förekommande fall. Standarden bör kunna anpassas till oförutsedda krav som kan uppstå i samband med t.ex. fordonsmonterade telematikterminaler. Medlemsstaterna bör se till att gränssnittet är särskilt lämpat för att hantera nödsituationer.

11. Med hänvisning till den skyldighet att tillhandahålla E112-tjänster som följer av direktivet om samhällsomfattande tjänster bör medlemsstaterna informera medborgarna om E112-tjänsterna, deras användning och fördelar. Medborgarna bör informeras om att de genom larmnumret 112 kommer i förbindelse med räddningstjänster över hela Europa, och att uppgifter om den uppringandes position kommer att vidarebefordras. De bör också informeras om vilken räddningstjänst som får lokaliseringsuppgifterna, och om annat som behövs för att personuppgifterna skall behandlas rättvist.

12. Mot bakgrund av den fortlöpande koncept- och teknikutvecklingen uppmanas medlemsstaterna att gynna och stödja utvecklingen av tjänster för räddningstjänsten, t.ex. för turister och resande och transport av farligt gods på väg eller järnväg. Häri kan ingå förfaranden för hur alarmeringscentraler skall få tillgång till lokaliseringsuppgifter och annan information av värde i nödsituationer eller vid olyckor. Medlemsstaterna uppmanas vidare att stödja utveckling och införande av gemensamma gränssnittsspecifikationer genom att arbeta för att sådana tjänster skall kunna samverka i hela Europa. Medlemsstaterna uppmanas slutligen att uppmuntra användningen av lokaliseringsteknik med hög precision, t.ex. tredje generationens lokaliseringsteknik i mobilnät och globala satellitbaserade navigationssystem.

13. Medlemsstaterna bör förpliktiga sina nationella myndigheter att i slutet av 2004 rapportera till kommissionen om genomförandet av E112, så att kommissionen kan inleda en granskning med beaktande av de ökande kraven från alarmeringscentraler och räddningstjänster, och utvecklingen av och tillgången till teknisk kapacitet för lokalisering.

14. Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen